

İslamiyet, Hoşgörü ve Çarmıh

Tanrısal Teslimiyet

Islam, Tolerance and the Cross

Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır.
Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır.
Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.
I Yuhanna 4:7-8

www.muhammadanism.org
March 7, 2006
Turkish

Çarmıh ve Hoşgörü

Rab İsa Mesih'in çarmıha gerilmesi, Tanrı'ya itaatleri ve boyun eğişlerinden ötürü haksız yere acı çekenler için tanrısal bir örnek sağlar. Rab İsa Mesih, Kendisine yöneltilen kötü niyetli suçlamalar karşısında tamamen masum olduğu halde, karşılık verme ya da öç alma tehditlerinde bulunmadan haksızlığa boyun eğdi. Ve Rab İsa Mesih, hayret verici bir şekilde, sevgi dolu bir biçimde, merhamet ve lütuf dolu olarak Kendini çarmıha gerenler için bağışlama istedi. "Baba, onları bağışla" dedi (Luka 23:34). **Mesih'in Çarmıhı, gerçek hoşgörü için tanrısal temeldir.**

Elçi Pavlus, ilk mektubunda ilk Hıristiyanlar'a, kendilerinin de Mesih'in boyun eğme ve sevgi örneğini izlemeleri gerektiğini yazar. Petrus şöyle der:

Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

"O günah işlemedi, ağızından hileli söz çıkmadı."

Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. 1 Petrus 2:21-23

Elçi Pavlus, Rab İsa Mesih'in örneğini, Yüce Tanrı'ya gerçekten boyun eğmiş olan pak ve kutsal Olan olarak sunmuştur. O'nun örneği, Tanrı'nın ilahi peygamberlerinin zulüm gördüklerinde gösterdikleri sevgi ve boyun eğişe bir kalıp oluşturmuştur. Matta Müjdesi'nde, Rab İsa'nın sözleri, eski zamanda yaşayan peygamberlerin kendilerine yapılan zulümlere sadık bir şekilde boyun eğdiklerini açıklamıştır. Onlar kendilerine yapılan zulme boyun eğişleriyle dünyaların Rab'bine sadık ve gerçek boyun eğişlerini göstermişlerdir.

Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler. Matta 5:11-12

Kur'an, eski zamanlarda yaşayan peygamberler ve elçilerin reddedildiklerini ve zulüm gördükleri gerçeğine tanıklık eder. Ve daha da önemlisi, onlar kendilerine yapılan zulümlere sabırla katlanmışlar ve kendilerine zulüm edenleri öldürmek için ellerine kılıcı almak yerine, kendilerini kurtarması için sadece Tanrı'ya güvenmişlerdir. **Muhammet, Tanrı'nın peygamberlerinin tanıklık ve örneklerini bildiği halde, hayatının daha ileri dönemlerinde, peygamberlerin Allah'a boyun eğiş ve O'na bağımlı oluş örneğini reddetmiştir. Allah'a boyun eğiş yolunu izlemek yerine, itaatsizlik etmiş ve iman ve güveni kanlı ölümlerinde kullanmıştır.**

Andolsun ki, senden önce de bir çok Peygamberler yalanlanmıştı da onlar yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı sabretmişler ve nihayet kendilerine yardımımız yetişmişti. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek bir güç de yoktur. Andolsun peygamberler ile ilgili haberlerin bir kısmı sana gelmiş bulunuyor. En'âm Sûresi 6:34 (Diyanet Meali)

Elçi Pavlus, Rab İsa Mesih'in mesajını ve peygamberlerin örneğini onaylamıştı. Tanrı'ya karşı sadık oluştan ötürü zulüm görme karşısında öç alma düşüncesini açıkça reddetmişti. Tanrısal öcün ancak, sadece Kendisi her türlü bilgelige ve tam bir adalete sahip olan Tanrı'nın yetkisi ve ayrıcalığı olduğunu savunmuştu. Hoşlanmadığımız kişilerin bize karşı adaletsizlik ettiklerini düşünmenin ve bunu savaşıp kan dökmek için sahte bir mazeret olarak kullanmanın kolay olduğunu bilincindeydi.

Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın.

Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'"

Ama, "Düşmanın acıkmışsa doyor, susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın." Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen. Romalılar 12:19-21

Bu yüzden, tanrısal hoşgörünün, Rab İsa Mesih'in kötü insanların ellerinde haksız yere acı çektiği Golgota'daki Çarmih'ı temel aldığını görüyoruz. Böylece, Hıristiyanlar'a herkese karşı, hatta kendilerine zulüm edenlere karşı bile hoşgörü dolu bir yaşam sürmeleri öğretilmiştir. Bu hoşgörü çağrısı, bütün insanlık için gerçek barış olasılığını oluşturur çünkü bizden nefret eden düşmanlara karşı bile lütufkâr bir karşılığı benimser. Bizim doğal, hayvani içgüdümüz, bu haksızlık ister gerçek, ister var olduğu sanılan bir durum olsun, bize karşı haksızlık edenlere karşı öç ve ceza talebinde bulunmaktır.

İslamiyet ve Hoşgörü

İslamiyet, Rab İsa Mesih'in Çarmih'ını reddeder ve bunun sonucu olarak, zulme karşı hoşgörü içinde olmak için gerçek bir temele sahip değildir. Hatta Kur'an, Müslümanlar'a, "Hiçbir zulüm ve baskı kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır" diye buyurur (Bakara Sûresi 2:193). Zulüm karşısındaki bu tutum, Tanrı'nın peygamberlerinin tutumuna olduğu kadar Hıristiyan inancına da tamamen karşıdır (bkz. yukarıda yer alan En'âm Suresi 6:34).

Hiçbir zulüm ve baskı kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır. Bakara Sûresi 2:193 (Diyanet meali)

Muhammet, zulme katlanmak yerine savaşırken öldürülmenin daha iyi olduğunu öğretmiştir. Bu Kur'an'da yer alan mantıksız bir bildiridir çünkü savaşırken öldürülmek aslında zulüm görmekten daha kötü bir şeydir. Birisini öldürmenin yasal cezası, birisiyle alay etmenin ya da ona zulüm etmenin cezasından her zaman daha şiddetlidir. Yine de, bu mantıksız bildiri, bir Müslüman için baskı ya da zulüm gördüğünü düşündüğünde savaş ve Cihat için güçlü bir yönlendiricidir. Muhammet, Tanrı'nın nihai adaletine boyun eğen gerçek bir Müslüman olmak yerine, Tanrı'ya boyun eğmeyi bir kenara bırakıp kendisini izleyenlere ellerine kılıçlarını alıp savaşma talimatını vermiştir.

Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın. **Zulüm ve baskı adam öldürmekten daha ağırdır.** Yalnız, Mescid-i Haram yanında, onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşlırsa (siz de onlarla savaşın) onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir. Bakara Sûresi 2:191 (Diyanet Meali)

Müslüman olmayanlara karşı bu savaşın, artık Müslümanlar'a karşı hiçbir zulüm olmayana ve bütün insanların Muhammet'in dininin yetkisine boyun eğdikleri zamana kadar devam etmesi gerekmektedir. Bu, hoşgörüsüz olma ve diğer insanları sindirmek için benliğe dayanan ve kötü bir buyruktur.

Baskı ve şiddet kalmayınca ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir. Enfâl Sûresi 8:39 (Diyanet meali)

Müslüman olmayanların Muhammet'in dinine boyun eğmesi ve Müslümanlar'ın üstünlüğünü kabul ettiklerini göstermek ve kendilerini Müslüman gücü altında diz çökmüş ve ikinci sınıf hissetmek için Cizye vergisini vermesi gerekmektedir. **Kur'an Müslümanlar'ı, Müslüman olmayanları, gerçek bir İslami toplumda baskı altında ve zulüm gören bir konum olan gavur konumuna koymaya çağırmaktadır.**

Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, **küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın.** Tevbe Sûresi 9:29 (Diyanet meali)

Bu yüzden, Kur'an'a göre, Müslümanlar'a baskı ve zulüm yapılamaz. Ancak Müslüman olmayanlara, onlar kendilerini boyun eğmiş ve küçülmüş hissedene kadar baskı yapabilirler. **Zulmün, Müslümanlar'a karşı yapıldığında çok büyük bir kötülük olması ancak Müslümanlar başkalarına yaptığı harika bir erdem olması** tuhaftır. Kur'an'daki bu ahlaksal tezat, sınırsız yobazlık, hoşgörüsüzlük ve nefretin kaynağı olmuştur.

Rab İsa Mesih, Dağdaki Vaaz'inde, bizim başkalarına karşı, onların bize nasıl davranmalarını istiyorsak öyle davranmamız gerektiğini söylemiştir. **“Çünkü Kutsal Yasa'nın ve Peygamberlerin söylediği budur”** demiştir. Muhammet'in küçümseyip reddettiği Tanrı'nın Peygamberleri'nin gerçek mesajı budur.

İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur. Matta 7:12

Sonuç

İslamiyet, Rab İsa Mesih'in Golgota'da çarmıhta ölüşünün tarihsel bir gerçek olduğunu reddettiği için, Muhammet'in öğretilerine boyun eğmemiş olanlara hoşgörü göstermek için hiçbir temeli yoktur. Buna karşın Hıristiyanlar, Mesih'in reddedilmesini, zulüm görmesini ve Çarmıh üzerindeki ölümünü, acı çekme ve zulüm yolunu izlemek ve ister kutsal, ister günahkâr, ister kafir olsun herkese merhamet, lütuf ve sevgi göstermek için güçlü bir motivasyon olarak görürler. Hıristiyanlar, zulüm karşısında kılıcın gücüne güvenmek yerine, Tanrı'nın eski zamanlarda yaşayan peygamberleri gibi, bütün insanların sadık Koruyucusu ve Yargıcı olan Tanrı'ya güvenmeye çağrılmışlardır.

Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!

Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Ne mutlu yaşlı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.

Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.

Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!

Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler. Matta 5:3-12